

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/47/2025
Identifikačné číslo spisu: 5621010356
Dátum vydania rozhodnutia: 10.02.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Dana Wänkeová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:5621010356.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Wänkeovej a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Mariána Mačuru v trestnej veci obvineného Y. X. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona na neverejnom zasadnutí konanom 10. februára 2026 v Bratislave o dovolaní obvineného Y. X. proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 24. februára 2022, sp. zn. 3To/7/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného Y. X. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 30. decembra 2021, sp. zn. 2T/96/2021, uznal obvineného Y. X. vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že od bližšie nezisteného dňa do 9. apríla 2021 si z neznámych zdrojov a nezisteným spôsobom zabezpečil drogy, ktoré mal vo svojej dispozícii a ktoré boli uložené na miestach popísaných nižšie, ktoré boli zaistené 9. apríla 2021 príslušníkmi policajného zboru v nasledujúcich prípadoch:

- pri realizácii príkazu na prehliadku iných priestorov a pozemkov vykonanom v nebytovom priestore - garáži s prideleným súpisným číslom: XXXX, postavenej na parcele s prideleným parcelným číslom: XXXX/XXX, zapísanými na liste vlastníctva číslo: XXXX, vedenom Katastrálnym odborom Okresného úradu Liptovský Mikuláš pre okres Liptovský Mikuláš, obec Liptovský Mikuláš, katastrálne územie Liptovský Mikuláš v prospech G. V., nar. XX. Y. XXXX, a J. V., nar. X. Y. XXXX, oboch trvale bytom B. J.. H. U. XXXX/XX I. T., v užívaní Y. X., boli zaistené: plastové uzatvárateľné vrečko so zataveným plastovým vrečkom s nápisom „Critical kush“ so semiačkami a dve zatavené plastové vrečka so sušeným rastlinným materiálom, teda semená konope o hmotnosti 1,475 g a 0,719 g a rastlinný materiál o hmotnosti 5,261 g, ktorým boli rastliny rodu Cannabis (konope), čo zodpovedá minimálne 22 obvykle jednorazovým dávkam drogy s obsahom účinnej látky THC 12,8 % hmotnostných,
- pri realizácii príkazu na prehliadku iných priestorov a pozemkov vykonanom v priestoroch polyfunkčného objektu Centrum s prideleným súpisným číslom: XXXX, postavenom na parcele s

prideleným parcelným číslom: XXX/X, zapísaným na liste vlastníctva číslo: XXXX, vedenom Katastrálnym odborom Okresného úradu Liptovský Mikuláš pre okres Liptovský Mikuláš, obec Liptovský Mikuláš, katastrálne územie Liptovský Mikuláš v prospech obchodnej spoločnosti U. s.r.o., IČO: XX XXX XXX, X. XXXX/XX, I. T., v užívaní Y. X., boli zaistené štyri zatavené plastové vrecká so sušeným rastlinným materiálom, ktoré Y. X. dobrovoľne vydal a päť rýchlouzatvárateľných plastových vreciek s bielym práškovým materiálom, ktoré obsahovali 34,598 g rastlín rodu konope siate (Cannabis), čo zodpovedá minimálne 148 obvykle jednorazovým dávkam drogy, s obsahom účinnej látky THC 11,4 - 14,3 % hmotnostných a 2,965 g kokaínu, čo predstavuje 43 obvykle jednorazových dávok drogy, s obsahom účinnej látky absolútneho kokaínu vo forme bázy 40,8-49,1 % hmotnostných,

- pri realizácii príkazu na domovú prehliadku vykonanom v mieste trvalého pobytu Y. X., v priestoroch bytu číslo: XX nachádzajúcim sa na 2. poschodí bytového domu s prideleným súpisným číslom: XX, postavenom na parcele s prideleným parcelným číslom: XXXX/XX, zapísanými na liste vlastníctva číslo: XXX, vedenom Katastrálnym odborom Okresného úradu Liptovský Mikuláš pre okres Liptovský Mikuláš, obec J. J., katastrálne územie Demänovská Dolina v prospech Q. X., nar. XX. U. XXXX, trvale bytom U. W. XX, J. J., okres Liptovský Mikuláš, boli zaistené: plastové vrecko o rozmere 36 x 26 cm, plastové vrecko o rozmere 73 x 20 cm a plastové vrecko o rozmere 48 x 28 cm, všetky so sušeným rastlinným materiálom, plechová krabička o rozmere 9 x 9 cm so štyrmi papierovými vreckami s nápisom „SILICA“, tri plastové kelímy s bielou kryštalickou látkou, plastové uzatvárateľné vrecko o rozmere 5 x 9 cm s bielou kryštalickou látkou, kovová lyžica so stopovým množstvom bieleho práškového materiálu, plastové uzatvárateľné vrecko o rozmere 12 x 8 cm s presne nezisteným počtom papierikov o rozmere 3,5 x 3,5 cm, plastové vrecko o rozmere 8,5 x 7 cm s nápisom „GORILA Girl“, plastové vrecko o rozmere 9,5 x 6,5 cm s nápisom „BANANA KUSH“, plastové vrecko o rozmere 9,5 x 4 cm s nápisom „WHITE RHINO“, všetky so sušeným rastlinným materiálom, sklenená dóza so zeleným vekom o rozmere 9,5 x 6 cm so stopovým množstvom bielej kryštalickej látky, plastové uzatvárateľné vrecko o rozmere 22 x 18 cm so sušeným rastlinným materiálom, plastová fľaštička s nápisom „Pyridoxin“ s 24 (dvadsiatimi štyrmi) bielymi tabletami, elektronická mikrováha zn. Digital Scale v čiernom koženkovom obale, elektronická mikrováha nezistenej značky, elektrický prístroj zn. Philco, elektrický prístroj zn. Vidia, rolka plastových vreciek o šírke 15 cm, štyri plastové vrecká s obsahom neznámeho počtu plastových vreciek, nezistený počet ústrižkov plastových vreciek so stopovým množstvom sušeného rastlinného materiálu, nezistený počet latexových rukavíc, keramický mažiar čiernej farby s kovovou lyžičkou so stopovým množstvom bielej kryštalickej látky, ktoré predmety vo svojom súhrne obsahovali najmenej 1.797,325 g rastliny rodu Cannabis (konope), čo predstavuje 8033 obvykle jednorazových dávok drogy, s obsahom účinnej látky THC v rozsahu 7,5 - 16,5 % hmotnostných a biely práškový materiál predstavuje 10,903 g kokaínu, čo predstavuje minimálne 254 obvykle jednorazových dávok drogy s obsahom účinnej látky absolútneho kokaínu vo forme bázy 68,5 - 84 % hmotnostných a perforovaný papierový materiál s farebnou potlačou (2 tripy) o hmotnosti 0,518 g, ktorým je LSD (lysergamid, dietylamid kyseliny lysergovej), čo predstavuje minimálne 20 obvykle jednorazových dávok drogy,
- pri realizácii príkazu na domovú prehliadku vykonanom v priestoroch bytu číslo X nachádzajúcim sa na 1. mezaníne budovy obecného úradu obce J. J. s prideleným súpisným číslom: XXX, postavenom na parcele s prideleným parcelným číslom XXXX/X, zapísaným na liste vlastníctva číslo XXX, vedenom Katastrálnym odborom Okresného úradu Liptovský Mikuláš pre okres Liptovský Mikuláš, obec Demänovská Dolina, katastrálne územie Demänovská Dolina v prospech obce Demänovská Dolina, IČO: XX XXX XXX, J. J. XXX, okres Liptovský Mikuláš, v užívaní Y. X., boli zaistené: kovová drvička s nápisom „GM Grindmaster“ čiernej farby s odnímateľným vrchnákom so zvyškami sušeného rastlinného materiálu, uzatvárateľné plastové vrecko o rozmere 14 x 8 cm, v ktorom sa nachádzalo ďalšie plastové vrecko, ktoré obsahovalo rastlinný materiál rodu Cannabis (konope) o celkovej hmotnosti 2,066 g, čo predstavuje minimálne 10 obvykle jednorazových dávok drogy s obsahom účinnej látky THC 0,5 % až 33,2 % hmotnostných,

teda obžalovaný Y. X. mal v súhrne vo svojej dispozícii tripy s obsahom LSD o hmotnosti 0,518 g, rastlinný materiál z rodu cannabis (konope) o hmotnosti najmenej 1.839,25 g s hodnotou najmenej vo výške 14.714 EUR a kokaín o hmotnosti najmenej 13,86 g s hodnotou najmenej vo výške 1.386 EUR, pričom podľa zák. č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, v znení neskorších predpisov sú rastliny rodu Cannabis (konope) zaradené do I. skupiny omamných látok,

kokaín je zaradený do II. skupiny omamných látok a LSD je zaradený do I. skupiny psychotropných látok.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 172 ods. 2, § 38 ods. 3 [§ 36 písm. j)] Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov a 8 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia. Zároveň mu podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad vo výmere 1 rok a 4 mesiace. Súčasne okresný súd podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil obvinenému trest prepadnutia vecí:

- kovová drvička s označením GM Grindmaster čiernej farby s odnímateľným vrchnákom,
- 1 ks plastové vrečko o rozmere 36 x 26 cm,
- 1 ks plastové vrečko o rozmere 73 x 20 cm,
- 1 ks plastové vrečko o rozmere 48 x 28 cm,
- 1 ks plechová krabička o rozmere 9 x 9 cm so 4 papierovými vreckami s nápisom SILICA, s 3 plastovými kelímami, s 1 plastovým uzatvárateľným vreckom o rozmere 5 x 9 cm, s 1 kovovou lyžicou, s 1 plastovým uzatvárateľným vreckom o rozmere 12 x 8 cm s obsahom presne nezisteného množstva papierikov o rozmere 3,5 x 3,5 cm,
- 1 ks plastové vrečko o rozmere 8,5 x 7 cm s nápisom GORILA Girl,
- 1 ks plastové vrečko o rozmere 9,5 x 6,5 cm s nápisom BANANA KUSH,
- 1 ks plastové vrečko o rozmere 9,5 x 4 cm s nápisom WHITE RHINO,
- 1 ks sklenená dóza so zeleným vekom o rozmere 9,5 x 6 cm,
- 1 ks plastové uzatvárateľné vrečko o rozmere 22 x 18 cm,
- 1 ks plastová fľaštička s nápisom Pyridoxin s 24 bielymi tabletami,
- 1 ks elektronická mikrováha zn. Digital Scale v čiernom koženkovom obale,
- 1 ks elektronická mikrováha nezistenej značky,
- 1 ks elektrický prístroj zn. Philco,
- 1 ks elektrický prístroj zn. Vidia,
- 1 ks rolka plastových vreciek o šírke 15 cm,
- 4 ks plastové vrecká s obsahom neznámeho počtu plastových vreciek,
- nezistený počet ústrižkov plastových vreciek,
- 6 ks latexových rukavíc,
- 1 ks keramický mažiar čiernej farby s kovovou lyžičkou.

Okresný súd podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona obvinenému uložil trest prepadnutia vecí, a to peňažných prostriedkov v sume 42.150 EUR, nachádzajúcich sa na depozitnom účte Okresného súdu Liptovský Mikuláš, 1.400 CZK, 50 PLN, nachádzajúcich sa v pokladni Okresného súdu Liptovský Mikuláš.

Obvinený, jeho družka T. G. a prokurátor napadli uvedený rozsudok okresného súdu odvolaniami. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 24. februára 2022, sp. zn. 3To/7/2022, podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 3 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste odňatia slobody a vo výroku o treste prepadnutia vecí (peňažných prostriedkov v sume 42.150 EUR, nachádzajúcich sa na depozitnom účte Okresného súdu Liptovský Mikuláš, 1.400 CZK, 50 PLN, nachádzajúcich sa v pokladni Okresného súdu Liptovský Mikuláš). Krajský súd na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku obvinenému podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Odvolanie T. G. (družky obvineného) podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku zamietol, pretože bolo podané oneskorene.

Proti rozsudku krajského súdu, ktorý bol obvinenému doručený 7. marca 2022 a jeho obhajcom 25. marca 2022, podal obvinený prostredníctvom obhajcu 20. februára 2025 dovolanie a to z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku.

V odôvodnení tohto mimoriadneho opravného prostriedku obvinený uviedol, že rozsudok okresného súdu je založený na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom a tento nedostatok nebol odstránený ani v konaní o riadnom opravnom prostriedku. V prípravnom konaní, ktoré predchádzalo vydaniu rozsudku okresného súdu sa podľa obvineného orgány činné v trestnom konaní dopustili viacerých pochybení. Príkazy na vykonanie domových prehliadok vychádzajú z informácií a podkladov, ktoré neboli obvinenému a ani jeho vtedajšiemu obhajcovi predložené k nahliadnutiu, preto sa k nim obvinený, ani jeho vtedajší obhajca nemohli vyjadriť. Orgány činné v trestnom konaní vykonali prehliadky aj v nebytových priestoroch (garáž a pivničné priestory nachádzajúce sa v bytovom dome č. XX v J. J.), pričom na takéto prehliadky nebol vydaný príkaz; v samotnom spise chýbajú zápisnice, čo bolo týmito prehliadkami zistené a zaistené. Poznamenal, že sudkyňa pre prípravné konanie vydala 30. marca 2021 Príkaz na domovú prehliadku, č. k. 5Tp/6/2021-3-V-OSLM, na prehliadku bytu č. XX nachádzajúceho sa na 2. poschodí bytového domu súpisného čísla XX, postavaného na parcele registra C - KN č. 2925/11 v katastrálnom území Demänovská dolina, okres Liptovský Mikuláš, ktorý je zapísaný na Liste vlastníctva č. XXX vedenom Okresným úradom Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor, a ktorého majiteľom je Q. X. a 30. marca 2021 Príkaz na domovú prehliadku, č. k. 5Tp/7/2021-3-V-OSLM, na prehliadku bytu č. X nachádzajúceho sa v budove Obecného úradu obce Demänovská dolina, súpisného čísla XXX, postavanej na parcele registra C - KN č. XXXX/X v katastrálnom území Demänovská dolina, okres Liptovský Mikuláš, ktorá je zapísaná na Liste vlastníctva č. 4-67 vedenom Okresným úradom Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor a ktorého vlastníkom je obec Demänovská dolina, avšak obvinený nemal vedomosť o tom, že by bol vydaný príkaz na prehliadku nebytových priestorov (garáž a pivničné priestory nachádzajúce sa v bytovom dome č. XX v J. J.). Podľa obvineného dôkazy získané prehliadkou predmetnej garáže a pivničných priestorov sú z tohto dôvodu nezákonné a nemali by byť ani súčasťou vyšetrovacieho spisu, avšak okresný súd napriek ich nezákonnosti na ne pri svojom rozhodovaní prihliadol.

Obvinený ďalej uviedol, že v pôvodnom konaní odoprel vypovedať nielen kvôli tomu, že mu tak radili jeho vtedajší obhajcovia, ale najmä kvôli tomu, že orgány činné v trestnom konaní ho nabádali, aby sa ku spáchaniu trestného činu priznal, avšak orgány činné v trestnom konaní vôbec nemali záujem o objasnenie jeho viny, pričom nevypovedal z dôvodu, že orgány činné v trestnom konaní sa zaujímali len o jeho priznanie, avšak svoju povinnosť dokázať vinu (ale aj nevinu) použitím všetkých prostriedkov na zistenie pravdivého skutkového stavu zanedbali. Podľa obvineného, postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu v pôvodnom konaní bol laxný, čo možno konštatovať už aj zo znenia pôvodného textu obžaloby, z ktorého bolo možné vytvoriť si desiatky rôznych záverov. O jeho výpoveď sa orgány činné v trestnom konaní v pôvodnom konaní vôbec nezaujímali a jediný záujem o jeho výpoveď zo strany orgánov činných v trestnom konaní bol podmienený priznaním sa obvineného ku skutku. Z tohto dôvodu podľa obvineného laxný prístup orgánov činných v trestnom konaní mal za následok nesprávne rozhodnutie o jeho vine a treste.

V ďalšej časti obvinený poukázal na to, že 12. apríla 2021 sa konalo pojednávanie o jeho vzatí do väzby, pričom v čase tohto konania bol obvinený podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, avšak sudca zamietol prijatie peňažnej zábezpeky na základe prejudikovania, že spáchal trestný čin podľa § 172 ods. 2 písm. e) Trestného zákona, ako aj na tom základe, že v prípade obvineného absentujú výnimočné okolnosti prípadu. Pokračoval, že 6. mája 2021 podal jeho obhajca žiadosť o sprístupnenie časti operatívneho spisu, o ktoré sa opierajú príkazy na domové prehliadky, avšak táto žiadosť bola neoprávnené zamietnutá. Takisto v tento deň bola zo strany obvineného podaná žiadosť o súhlas pre vstup notára za účelom vyhotovenia všeobecnej plnej moci, avšak táto žiadosť bola takisto zamietnutá. V rámci záujmu na objasnenie závažnej trestnej činnosti podal obvinený 30. augusta 2021 na Okresnej prokuratúre Liptovský Mikuláš podnet na objasnenie závažnej trestnej činnosti, pričom nebol vykonaný žiadny úkon, a to počas 75 dní. Pri záverečnom preštudovaní spisu obvinený namietal množstvo právne relevantných skutočností, ktoré však boli vyšetrovateľom zamietnuté bez akéhokoľvek odôvodnenia. Dňa 27. septembra 2021 bola doručená prokurátorovi Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš žiadosť o navrátenie finančných prostriedkov spolu s ich zdokladovaním. Túto žiadosť prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš nespomenul na hlavnom pojednávaní pred sudcom okresného súdu a

odstúpil túto žiadosť predmetnému sudcovi až v deň nasledujúci po rozhodovaní o dĺžke väzby. Dňa 4. októbra 2021 sa vykonalo pojednávanie, na ktorom sa rozhodovalo o dĺžke väzby, avšak v zápisnici nie je uvedené, že obvinený proti rozhodnutiu podal bezprostredne po vyhlásení sťažnosť. Dňa 12. novembra 2021 pri úkone za prítomnosti pracovníkov Krajského riaditeľstva PZ v Žiline v rámci objasňovania trestnej činnosti predmetní pracovníci Krajského riaditeľstva PZ v Žiline odkázali obvineného na dohodu s prokurátorom Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš, avšak prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš sa vyjadril, že na objasňovaní trestnej činnosti nemá žiadny záujem. Dňa 8. novembra 2021 sa konalo hlavné pojednávanie na okresnom súde, na ktorom obvinený požiadal o zmenu advokáta a vypovedal splnomocnenie svojmu vtedajšiemu obhajcovi, avšak aj napriek tomu, že odvolaním splnomocnenia došlo k zrušeniu obhajoby, prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš uviedol, že on bude pojednávať až do konca bez ohľadu na odvolanie splnomocnenia. Poznámeneal, že žiadal, aby jeho trestná vec bola odňatá okresnému súdu a bola prikázaná inému súdu, avšak s touto žiadosťou sa okresný súd nijako nevyporiadal. Dňa 16. decembra 2021 sa konalo ďalšie hlavné pojednávanie, na ktorom obvinený navrhoval vykonanie dôkazov, a to výpoveď znalcov, výpoveď vyšetrovateľa a príslušníkov PZ SR prítomných pri domových prehliadkach, avšak tieto návrhy boli bez odôvodnenia zamietnuté. Takisto zápisnica z hlavného pojednávania konaného 16. decembra 2021 bola vtedajšiemu obhajcovi obvineného doručená až po konaní ďalšieho hlavného pojednávania, ktoré sa konalo 30. decembra 2021. Na ďalšom hlavnom pojednávaní konanom 30. decembra 2021 sudca okresného súdu síce označil obvineným navrhnutý návrh na odňatie a prikázanie veci ako námietku zaujatosti, avšak neodovzdal ju na riešenie nadriadenému súdu.

Ďalej odsúdený poukázal na to, že okresný súd, ako ani odvolací krajský súd sa nevyporiadali s absenciou, ktorú možno nájsť v iných rozsudkoch, a to, či prechovával omamné a psychotropné látky a nakladal s nimi bez príslušného povolenia vydávaného Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej republiky v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch. Orgány činné v trestnom konaní a súdy sa touto otázkou nezaoberali a rozsudok okresného súdu ani neobsahuje ustanovenie, či obvinený takéto príslušné povolenie mal alebo nemal. Otázkou oprávnenosti alebo neoprávnenosti držania omamných a psychotropných látok u obvineného sa teda orgány činné v trestnom konaní, ani príslušné súdy nezaoberali a s touto otázkou sa vo svojich rozhodnutiach ani nevyporiadali. Obvinený poukázal aj na to, že v ostatných odsudzujúcich rozsudkoch je neoddeliteľnou súčasťou uvedenia skutkovej podstaty trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi aj uvedenie, že osoba odsúdená za takýto trestný čin nemá príslušné povolenie vydávané Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej republiky v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch. Obvinený opätovne poukázal na tú skutočnosť z toho dôvodu, že uvedenie, či mal alebo nemal príslušné povolenie vydávané Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej republiky úplne absentuje v rozhodnutí rozsudku okresného súdu. S touto skutočnosťou sa nevyporiadal ani krajský súd. Obvinený poznámeneal, že práve riadne odôvodnenie rozhodnutia je zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny; je predpokladom toho, aby strany mohli účinne uplatňovať právo na opravné prostriedky. Nutnosť riadne odôvodniť rozhodnutie vyvodil Európsky súd pre ľudské práva aj z práva obvineného mať primeraný časť a možnosti na prípravu svojej obhajoby, ktoré platí aj pri podávaní opravných prostriedkov [článok 6 ods. 3 písm. b) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“)]. Pokračoval, že právo na riadne odôvodnenie v zmysle článku 6 Dohovoru platí teda nielen v občianskych ale aj v trestných veciach, a je teda súčasťou práva na obhajobu. Poukázal na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 352/06 a I. ÚS 46/05. Znovu zopakoval, že okresný súd vo svojom rozsudku neuviedol, či obvinený mal alebo nemal príslušné povolenie vydávané Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej republiky.

Na záver obvinený konštatoval, že vzhľadom na skutočnosť, že rozhodnutie odvolacieho súdu je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, a teda že konaním a rozhodnutím odvolacieho súdu bolo porušené jeho právo na osobnú slobodu podľa článku 17 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a článku 5 ods.1 Dohovoru, a navrhol, aby dovolací súd podľa § 380 ods. 4 Trestného poriadku až do rozhodnutia o tomto dovolaní prerušil výkon trestu odňatia slobody vykonávaný obvineným. Poznámeneal, že až do nastúpenia výkonu trestu odňatia slobody viedol riadny

život, a teda nie je podľa neho predpoklad, že by prerušenie výkonu trestu odňatia slobody malo vplyv na plnenie si povinností vyplývajúcich z akýchkoľvek budúcich rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní; taktiež vo výkone trestu odňatia slobody sa správa riadne a plní si všetky svoje povinnosti.

Na základe uvedeného obvinený navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku vyslovil porušenie zákona z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku v neprospech obvineného; napadnutý rozsudok krajského súdu v celom rozsahu zrušil; prerušil výkon trestu odňatia slobody vykonávaný obvineným; a prikázal krajskému súdu, ako odvolaciemu súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Okresný prokurátor príslušnej okresnej prokuratúry (ďalej len „prokurátor“) v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedol, že obvinený vo svojom podnete konštatuje, že príkazy na vykonanie domových prehliadok vychádzali z informácií, ktoré neboli obvinenému ani jeho obhajcovi predložené k nahliadnutiu a preto sa ani nemohli vyjadriť. Prokurátor poznamenal, že tento argument použil obvinený už v prípravnom konaní, kde na základe podnetu jeho vtedajšej obhajkyne bola tejto poskytnutá odpoveď a to 11. mája 2021, kde poukázal na časť vybavenia tohto podnetu (ktorého časť odcitoval). Požiadavka obvineného bola podľa prokurátora teda vyhodnotená v prípravnom konaní ako neopodstatnená až absurdná, pretože tento sa v zásade domáhal prístupu k operatívnym informáciám, v konečnom dôsledku chcel zistiť informácie o tom, kto bol informátorom polície. Nakoľko, podľa vysvetlenia Odboru kriminálnej polície Liptovský Mikuláš, operatívneho oddelenia, operatívny spis podlieha stupňom utajenia vyhradené, tento mu z logických dôvodov nemohol byť sprístupnený. Poznamenal, že z vecného hľadiska výsledky operatívno-pátracej činnosti obsahujú informácie o formách práce kriminálnej polície a ich zverejnenie by mohlo mať negatívny vplyv na schopnosť orgánov činných v trestnom konaní predchádzať trestnej činnosti, túto vyhľadávať a odhaľovať.

Pokiaľ ide o argumentáciu obvineného, že dôkazy získané prehliadkou nebytových priestorov sú nezákonné, prokurátor uviedol, že preskúmaním zápisnice po vykonaní domovej prehliadky v byte č. XX nachádzajúcom sa v bytovom dome č. XX vyplýva, že 9. apríla 2021 bola vykonaná prehliadka daného bytu, pričom všetky vecné stopy boli nájdené v izbe pri kuchyni a v kuchyni, súčasťou vyšetrovacieho spisu nie je žiadny dôkaz o tom že by v garáži, respektíve v pivničných priestoroch boli nájdené dôkazy o drogovej trestnej činnosti obvineného. Z uvedeného podľa prokurátora vyplýva, že v danom trestnom stíhaní nebola obvinenému kladená za vinu žiadna trestná činnosť, ktorá by súvisela s vecami nájdenými v garáži, resp. v pivnici, obvinený teda podľa prokurátora nesprávnym spôsobom interpretoval vykonané dôkazy, ktoré boli realizované zákonným spôsobom.

Vo vzťahu k nabádaniu orgánov činných v trestnom konaní k priznaniu obvineného, prokurátor uviedol, že uvedené tvrdenie je nutné vyhodnotiť ako účelové, keďže pri výpovediach obvineného bol prítomný vždy jeho obhajca (v prípravnom konaní aj v konaní na súde) a preto takéto tvrdenia považoval za nedôvodné. Obvinenému sa umožnili vyjadriť sa ku skutkom, ktoré mu boli kladené za vinu a spôsob jeho obhajoby bol plne v ržii jeho a jeho obhajcov, to podľa prokurátora znamená, že taktiku vedenia obhajoby si zvolil obvinený a polícia a prokuratúra do jeho práva viesť obhajobu nezasahovala. Celkom zjavne tento argument obvineného nie je podľa prokurátora možné podriaďiť pod ním použitý dovolací dôvod. Z formálneho hľadiska bol výsluch obvineného vykonaný zákonným spôsobom, pričom z hľadiska obsahového je na vôli samotného vypovedajúceho, akým spôsobom bude vypovedať. Nie je teda predmetom dovolacieho konania skúmať motívy a vnútorné pochody obvineného, či bude resp. nebude vypovedať a akým spôsobom.

Hodnotiace argumenty procesných úkonov (podnet na objasnenie závažnej trestnej činnosti, žiadosť o navrátenie peňažných prostriedkov, ktoré boli zaistené pri vykonaní domovej prehliadky, žiadosť o zmenu obhajcu, žiadosť o odňatie vecí a jej prikázanie inému súdu, návrh na vykonanie dôkazov), o ktoré sa opiera obvinený, podľa názoru prokuratúry nespĺňajú podmienky pre aplikáciu uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku. Obvinený nespochybňuje žiadny konkrétny dôkaz, na ktorom bolo založené uznanie jeho viny. Podľa prokurátora obvinený len subjektívnym spôsobom hodnotí jednotlivé procesné návrhy, ktoré boli realizované či už v prípravnom konaní, alebo na hlavných pojednaniach. Tieto procesné návrhy však nemali priamy vplyv na výsledok dokazovania.

V súvislosti s argumentáciou obvineného, že prvostupňový ani odvolací súd sa nevysporiadali s tým, či

mal, resp. nemal príslušné povolenie vydané Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej republiky, ktoré by mu umožňovalo nakladať s omamnými a psychotropnými látkami, prokurátor konštatoval, že uvedené sa malo prejavíť teda vo formulácii skutkovej vety, kde nebolo použité slovné spojenie „neoprávnené bez povolenia ...“ a v tom, že súdy nevykonali dokazovanie v tomto smere. Uplatnená námietka opätovne ako je uvedené vyššie v texte, podľa prokurátora nespadá pod uplatňovaný dovolací dôvod. Navyše obvinený svojou námietkou zasahuje do ustáleného skutkového stavu, čo by nemalo byť predmetom dovolacieho konania. Z vecného hľadiska prokurátor uviedol, že vzhľadom k okolnostiam prípadu je zrejmé, že obvinený nemal a ani nemohol mať povolenie na nakladanie s drogami a jeho činnosť bola protiprávna. Obvinený bol v dobe spáchania skutku živnostníkom a zo živnostenského oprávnenia vyplýva predmet jeho živnosti, pričom preukázateľne predaj drog (kokaín, LSD a marihuana) to nebol.

Prokurátor navrhol dovolanie obvineného zamietnuť v zmysle § 392 Trestného poriadku, nakoľko dôvody dovolania nie sú preukázané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Trestného poriadku a zistil, že dovolanie bolo podané obvineným ako oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku, prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], v zákonnej lehote uvedenej v § 370 ods. 1 Trestného poriadku, potom ako dovolateľ využil svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok (odvolanie), o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku), s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Trestného poriadku a s uvedením dôvodu dovolania podľa odseku 2 tohto ustanovenia.

Dovolací súd ale zároveň zistil, že obvineným uplatnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku nie je v posudzovanej veci zjavne splnený.

Úvodom považuje najvyšší súd za potrebné vo všeobecnej rovine pripomenúť, že z konštrukcie a štruktúry jednotlivých dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. a) až písm. n) Trestného poriadku vyplýva, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu je určené na nápravu výslovne uvedených procesných alebo hmotnoprávných chýb. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa [primerane pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod č. 57/2007-II]. Povedané inými slovami, dovolaním podaným z niektorého z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Trestného poriadku sa nemožno domáhať preskúmania skutkových zistení, na ktorých je založené napadnuté alebo jemu predchádzajúce rozhodnutie, a ani prehodnotenia vykonaného dokazovania. Pritom platí, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takéhoto dovolacieho dôvodu podľa § 371 Trestného poriadku. Nestačí, ak podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pokiaľ v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu (pozri napr. odôvodnenie rozhodnutia najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 51/2014).

Zároveň je potrebné uviesť, že viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku, sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku), a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku (rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 120/2012). Povedané inými slovami, pri zisťovaní dôvodov dovolania dovolacím súdom je rozhodujúca ich vecná špecifikácia dovolateľom a nie ich označenie podľa § 371 Trestného poriadku.

Vo vzťahu k obvineným uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku je potrebné uviesť, že ho možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom. Nemožno ním napadnúť spôsob

hodnotenia dôkazu súdom, keďže nesprávne hodnotenie dôkazu možno napraviť v odvolacom konaní, nie však v konaní o dovolaní. Proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých, vo veci vykonaných dôkazov, dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Možno opakovane podotknúť, že podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku dôkazy v každom prípade hodnotí súd a prípadný nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov zo strany procesných strán nezakladá žiaden dovolací dôvod.

V tejto súvislosti možno vo všeobecnosti pripomenúť, že Trestný poriadok výslovne ustanovuje, že súd a orgány činné v trestnom konaní môžu brať do úvahy len dôkazy, ktoré boli získané zákonným spôsobom. Z § 119 ods. 3 Trestného poriadku vyplýva, že dôkazným prostriedkom je procesný úkon, pomocou ktorého orgán činný v trestnom konaní alebo súd získava poznatky dôležité na objasnenie veci. Dôkazom je priamy poznatok alebo výsledok činnosti orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu, ktorý získal pomocou dôkazného prostriedku a slúži na objasnenie skutočností, ktoré sú predmetom dokazovania. Podmienkou, aby dôkazom mohlo byť naozaj „všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie vecí“, je, aby išlo o dôkazy získané zákonným spôsobom. Za zákonný spôsob získania dôkazu z dôkazných prostriedkov v zmysle § 119 ods. 3 Trestného poriadku („z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona“) treba podľa judikatúry považovať jednak splnenie formálnych (procesných) podmienok, vyžadovaných Trestným poriadkom alebo iným osobitným zákonom na vykonanie konkrétneho dôkazu, a jednak splnenie materiálnych (obsahových) podmienok, t. j. aby úkon, použitý dôkazný prostriedok na vykonanie, resp. získanie dôkazu, bol zameraný na zistenie tých skutočností, na ktoré zameraný a použitý môže byť (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 38/2003-I, a ZSP 74/2006). Zároveň netreba opomenúť aj § 119 ods. 4 Trestného poriadku, podľa ktorého strana môže dôkaz obstarat' alebo dať návrh na jeho vykonanie, avšak sama ho vykonať nemôže. Predmetná činnosť náleží len orgánom činným v trestnom konaní, prípadne súdu.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku možno úspešne uplatňovať len v takých prípadoch, keď zistené porušenie zákona svojou povahou a závažnosťou zodpovedá porušeniu práva na spravodlivý proces podľa článku 6 Dohovoru. Nesprávny procesný postup pri získaní alebo vykonávaní dôkazov tak môže viesť k naplneniu tohto dovolacieho dôvodu iba vtedy, ak mal negatívny materiálny dopad na práva obvineného, teda vtedy, ak odsúdenie obvineného bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkaze, ktorého získanie alebo vykonanie sa spochybňuje (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 24/2020-I).

Najvyšší súd v súvislosti s námietkami obvineného o zákonnosti získania dôkazov pre trestné konanie, najprv vo všeobecnosti uvádza, že pri relevantných poznatkoch o podozrení zo spáchania alebo aktuálneho páchania trestného činu, ktorými polícia disponuje v dostatočnom časovom predstihu, vzniká povinnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní podľa Trestného poriadku. V takom prípade možno dôkaz pre trestné konanie získať len trestnoprocesným postupom (primerane rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 47/2013-I).

V kontexte vyššie uvedeného a zohľadniac jednotlivé námietky týkajúce sa okresným súdom vykonaného dokazovania, na ktoré odkázal krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, najvyšší súd poukazuje na závery v odôvodnení rozsudku okresného súdu k výroku o vine, že obvinený je zo spáchania súdeného skutku usvedčovaný viacerými dôkazmi vzájomne sa dopĺňujúcimi a na seba naväzujúcimi. Zo spáchania žalovaného skutku je usvedčovaný predovšetkým zisteniami vyplývajúcimi z vykonania prehliadky iných priestorov a pozemkov a domovej prehliadky, výsledkami znaleckého dokazovania realizovaného Kriminalistickým a expertíznym ústavom z odvetvia daktyloskopie, kriminalistickej genetickej analýzy a kriminalistickej toxikológie. ... Zo spáchania súdeného skutku je obvinený usvedčovaný tiež skutkovým zistením (nájomná zmluva uzavretá medzi spoločnosť U. s. r. o. a T. U. s. r. o.), že vo vzťahu ku každému z prehľadávaných priestorov mal obvinený v čase spáchania skutku užívateľský vzťah.

Vo vzťahu k namietanej zákonnosti dôkazov získaných prehliadkou garáže a pivničných priestorov možno odkázať na odôvodnenie rozsudku okresného súdu, že príkaz vyšetrovateľa na prehliadku nebytových priestorov (garáže súp. č. XXXX a kancelárie č. X.XX v Polyfunkčnom objekte Centrum) bol vydaný písomne so súhlasom prokurátora, je odôvodnený a bol doručený obvinenému v deň vykonania prehliadok, súd preto v naznačenom smere nezistil žiadne zásadné pochybenia pri výkone prehliadok, resp. konaní, ktoré im predchádzalo. K uvedenej argumentácii krajský súd uviedol, že všetky zákonné podmienky na vykonanie domových prehliadok boli v posudzovanej veci splnené, nebolo zistené žiadne porušenie zákona, a teda dôkazy na ich podklade získané sú plne použiteľné. Príkazy na domovú prehliadku bol v súlade so zákonom tak po obsahovej aj po formálnej stránke, bol vydaný príslušnou sudkyňou pre prípravné konanie po predchádzajúcom návrhu prokurátora. Domových prehliadok sa zúčastnil nestranný pozorovateľ-nezúčastnená osoba v súlade s ustanovením § 30 Trestného poriadku. Krajský súd nezistil ani nijaké pochybenie v súvislosti s realizáciou prehliadok nebytových priestorov. Podľa krajského súdu niet nijakých pochybností o tom, že o vykonaní tohto úkonu bol upovedomený prokurátor, ktorý na tento úkon vydal súhlas, tak ako to vyžaduje ustanovenie § 101 ods. 3 Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o prehliadku garáže (súpisné číslo XXXX nachádzajúcej sa na parcele č. XXXX/XXX katastrálneho územia Liptovský Mikuláš, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, ktorej užívateľom v čase vykonania prehliadky bol obvinený), najvyšší súd dopĺňa, že so spisového materiálu vyplýva, že Príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemkov z 9. apríla 2021, sp. zn. ORP-132/1-VYS-LM-2021 (č. l. 57), doručený obvinenému 9. apríla 2021, bol vydaný vyšetrovateľom PZ so súhlasom prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš 9. apríla 2021; o vykonaní prehliadky iných priestorov alebo pozemkov (predmetnej garáže, pozn.) bola spísaná Zápisnica o vykonaní domovej-osobnej prehliadky a prehliadky iných priestorov alebo pozemkov z 9. apríla 2021, sp. zn. ORP-132/1-VYS-LM-2021, spolu s fotodokumentáciou (č. l. 104-109). Vo vzťahu k prehliadke pivničných priestorov (nachádzajúcich sa v bytovom dome č. XX v J. J.) najvyšší súd dopĺňa, že so spisového materiálu vyplýva, že Príkaz na domovú prehliadku z 30. marca 2025, sp. zn. 5Tp/6/2021-3-V-OSLM (č. l. 54-56), doručený obvinenému 9. apríla 2021, vydala sudkyňa pre prípravné konanie; o vykonaní predmetnej domovej prehliadky bola spísaná Zápisnica o vykonaní domovej prehliadky z 9. apríla 2021, sp. zn. ORP-132/1-VYS-LM-2021, spolu s fotodokumentáciou (č. l. 72-86). Z predmetnej zápisnice vyplýva, že všetky vecné stopy boli nájdené v izbe pri kuchyni a v kuchyni a nie v pivničných priestoroch. V tejto súvislosti pre úplnosť možno poukázať, že v zmysle § 99 ods. 1 Trestného poriadku možno za obydlie považovať byt alebo iný priestor slúžiaci na bývanie alebo priestor k nim patriaci, teda pivničný priestor možno považovať za súčasť obydlia ako priestor patriaci k bytu alebo inému priestoru slúžiacemu na bývanie, na ktorý nie je potrebný samostatný príkaz na prehliadku iných priestorov ako to v predmetnom prípade bolo pri vyššie uvedenej garáži.

Rovnako možno konštatovať, že domová prehliadka 9. apríla 2021 a prehliadka iných priestorov a pozemkov 9. apríla 2021 boli vykonané na podklade príkazu sudkyne pre prípravné konanie a príkazu vyšetrovateľa so súhlasom prokurátora, bola pri ich vykonaní prítomná nezúčastnená osoba, teda bola realizovaná zákonným spôsobom (v súlade s § 30 Trestného poriadku). Z uvedeného vyplýva, že pri výkone predmetných prehliadok boli zachované jednak práva obvineného, ako aj zákonný postup v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a teda nemožno konštatovať nezákonnosť získania dôkazov.

V súvislosti s námietkou obvineného, ktorá sa týkala odmietnutia návrhov na vykonanie dôkazov dovolací súd odkazuje na argumentáciu okresného súdu, ktorý podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol vykonať dôkaz výsluchom znalca Ing. T. Š.W., mjr. Mgr. X. V., vyšetrovateľa mjr. Mgr. Y. D. a príslušníkov polície, ktorí sa zúčastnili výkonu prehliadky v byte č. 10 a v kancelárii v priestoroch polyfunkčného objektu Centrum. Navrhovaný dôkaz v podobe výsluchu znalca Ing. T. Š. k obsahu znaleckého posudku z odvetvia Kriminologickej toxikológie považoval okresný súd za nadbytočný, pretože okolnosti, ktoré sa majú vykonaním dôkazu preukázať, bolo možné zistiť z už doposiaľ vykonaných dôkazov, a to predovšetkým z obsahových náležitostí dotknutého znaleckého posudku. Súd nemal žiadne pochybnosti o správnosti a úplnosti záverov znaleckého posudku. Krajský súd konštatoval, že s výnimkou výsluchu znalca npor. Ing. T. Š. okresným súdom odmietnuté návrhy obvineného na doplnenie dokazovania a tým nevyhovenie jeho požiadavke na ďalší postup súdu pri dokazovaní podľa

jeho predstáv, nevyvolalo pre obvineného negatívne ovplyvnenie práva na spravodlivý proces a práva na obhajobu. Pochybenie okresného súdu, ktorý nevy počul osobne znalca a bez súhlasu obvineného postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítal znalecký posudok npor. Ing. T. Š., konvalidoval krajský súd keď na verejnom zasadnutí 24. februára 2022 predmetného znalca predvolal, čím obvinenému dal možnosť znalca osobne vypočuť a klásť mu otázky (zápisnica o verejnom zasadnutí z 24. februára 2022, č. l. 846 - 847).

Len samotná nespokojnosť obvineného s rozsahom vykonaných dôkazov nie je dôvod na podanie dovolania. Za porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom nemožno ani považovať nespokojnosť obvineného s rozsahom vykonaného dokazovania, resp. jeho nespokojnosť s tým, že nebolo vyhovené jeho návrhu na vykonanie dokazovania, ak súd takýto postup dostatočne a vecne správne odôvodnil. Súd vykonávajúci dokazovanie vo veci nie je totiž čo do rozsahu dokazovania viazaný návrhmi strán ani ich názormi. Je výlučne na jeho zvážení, vykonanie ktorého z dôkazov má pre rozhodnutie veci podstatný význam a vykonanie ktorého naopak nie je právne významné, keďže pre vydanie rozhodnutia nie je podstatné, koľko dôkazov je vykonaných, ale aká je ich dôkazná sila. Rovnako v zmysle uvedeného súd nie je povinný vyhovieť každému návrhu strany na doplnenie dokazovania. Vykonanie a hodnotenie dôkazov odlišne od predstáv a želaní obvineného teda nepredstavuje zásadné porušenie práva na obhajobu. Iný než uvedený výklad by, napokon, viedol k tomu, že vykonané dôkazy by bolo nevyhnutné hodnotiť v prospech obvineného a súčasne by odporoval viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom vyplývajúcej zo zásady, že účelom dovolacieho konania (s výnimkou dovolania podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku) je posudzovanie právnych otázok a nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu (rozhodnutia zverejnené v Zbierke pod č. 7/2011 a 14/2015, uznesenia najvyššieho súdu z 1. decembra 2020, sp. zn. 6 Tdo 65/2019, a z 22. novembra 2012, sp. zn. 5 Tdo 71/2012).

K namietanej nespokojnosti obvineného s odôvodneniami rozhodnutí nižších súdov najvyšší súd uvádza, že podľa ustálenej rozhodovacej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 1 Dohovoru je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (III. ÚS 78/07, IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (napr. II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05) (primerane pozri napr. nález z 19. novembra 2019, I. ÚS 218/2019).

Rovnako z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že súdne rozhodnutia by mali v primeranej miere uvádzať dôvody, na ktorých sú založené. Rozsah, v akom sa táto povinnosť odôvodnenia uplatňuje, sa môže líšiť v závislosti od povahy rozhodnutia a musí sa určiť vo svetle okolností prípadu (rozsudok vo veci García Ruiz proti Španielsku z 21. januára 1999, č. 30544/96, bod 26). Bez toho, aby sa vyžadovala podrobná odpoveď na každý argument predložený stranou, táto povinnosť predpokladá, že účastníci súdneho konania môžu očakávať, že dostanú konkrétnu a výslovnú odpoveď na argumenty, ktoré sú rozhodujúce pre výsledok tohto konania [rozsudok vo veci Moreira Ferreira proti Portugalsku (č. 2) z 11. júla 2017, č. 19867/12, bod 84]. Z rozhodnutia musí byť však zrejmé, že sa riešili podstatné otázky prípadu (rozsudok vo veci Taxquet proti Belgicku z 16. novembra 2010, č. 926/05, bod 91) (rozsudok vo veci Yüksel Yağcinkaya proti Turecku z 26. septembra 2023, č. 15669/20, bod 305).

Ako Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva teda nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento

argument (rozsudky vo veciach Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, č. 21522/93, a Higgins a ostatní proti Francúzsku z 19. februára 1998, č. 134/1996/753/952). Z práva na spravodlivú súdnu ochranu vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (rozsudok vo veci Kraska proti Švajčiarsku z 29. apríla 1993, č. 13942/88, II. ÚS 410/06) (napr. uznesenie z 28. mája 2024, IV. ÚS 259/2024).

V súvislosti s opätovnou námietkou obvineného ohľadom jeho návrhu na odňatie a prikázanie najvyšší súd odkazuje na odôvodnenie rozsudku okresného súdu, ktorý posúdil podanie obvineného a z ktorého je zrejmé, že obvinený prejavuje nesúhlas s procesným postupom súdu v súvislosti s vyhodnotením jeho predchádzajúceho návrhu na odňatie a prikázanie veci na hlavnom pojednávaní 6. decembra 2021. Z uvedeného je zrejmé, že v prípade aktuálneho podania doručeného súdu 29. decembra 2021 nejde o nový návrh na odňatie a prikázanie veci založený na nových skutočnostiach, avšak obvinený sa domáha odňatia a prikázania veci inému súdu na základe jeho nesúhlasného stanoviska s postupom súdu v prípade predchádzajúceho návrhu obvineného na odňatie a prikázanie veci. Z uvedených dôvodov nie je potrebné konať o podanom návrhu obvineného. K tomu sa rozsiahlo vyjadril aj krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku (str. 23-27), zdôraznil, že ak sa podľa § 32 ods. 6 Trestného poriadku o námietke zaujatosti vznesenej voči konkrétnemu sudcovi, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31 Trestného poriadku, nekoná, a teda takáto námietka zaujatosti nie je spôsobilá vyvolať konanie o vylúčení ani konkrétneho (jednotlivého) sudcu, o to viac nie je potrebné konať ani o návrhu na odňatie a prikázanie veci, ktorý je založený len na takejto procesnej neúčinnnej námietke zaujatosti smerujúcej voči všetkým sudcom príslušného súdu (argumentum a minori ad maius). Krajský súd konštatoval, že okresný súd postupoval správne, keď o návrhu obvineného na odňatie veci Okresnému súdu Liptovský Mikuláš a jej prikázanie inému okresnému súdu nekonal.

Pokiaľ ide o obvineným namietanú absenciu vyjadrenia neoprávnenosti prechovávaní a zaobchádzania (nakladania) s omamnými a psychotropnými látkami bez príslušného povolenia vydávaného Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej republiky v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, túto argumentáciu možno subsumovať pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. K tomu je v prvom rade potrebné uviesť, že pri posudzovaní opodstatnenosti tohto dovolacieho dôvodu dovolací súd hodnotí skutkový stav len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Predmetom tohto dovolacieho dôvodu tak môže byť len nesprávne právne posúdenie v skutkovej vete rozhodnutia ustáleného skutku, ale nikdy samotné skutkové zistenia, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť (pozri tiež rozhodnutie najvyššieho súdu a stanovisko jeho trestnoprávneho kolégia zverejnené v Zbierke pod č. 47/2008 a 3/2011).

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin, alebo môže spočívať v kvalifikácii zisteného skutku ako iného trestného činu, než ako zodpovedá správne použitiu zákona, alebo že obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa súdeným skutkom dopustil. Právnym posúdením skutku sa rozumie jeho hmotnoprávne posúdenie. Podstatou správneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, teda že skutok ustálený v napadnutom rozhodnutí súdu v pôvodnom konaní bol subsumovaný (podriadený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Východiskom pre zistenie tohto dovolacieho dôvodu je opis skutku, ako bol ustálený v príslušnom výroku, t. j. v tzv. skutkovej vete napadnutého rozhodnutia vo veci (primerane uznesenie najvyššieho súdu z 10. februára 2010, sp. zn. 3 Tdo 39/2009). Skutková veta musí s dostatočnou obsahovou určitosťou vyjadrovať všetky skutkové okolnosti, ktoré sú kvalifikačným momentom použitej právnej kvalifikácie. Inými slovami, vyžaduje sa preukázanie určitej okolnosti potrebnej na naplnenie skutkovej podstaty trestného činu a jej vyjadrenia v skutkovej vete.

Nesprávnosť právnych úvah uvedených v odôvodnení dovolaní napadnutého rozhodnutia nie je dôvodom na konštatovanie splnenia dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného

poriadku, ak skutková veta výroku o vine zodpovedá podľa hodnotenia dovolacieho súdu použitej právnej kvalifikácii. Ak dovolacie námietky (sčasti) smerujú proti skutkovým zisteniam a tomu zodpovedajúcim dôkazným hodnotiacim úvahám súdu, tak v celom tomto rozsahu ich nemožno v dovolacom konaní (na rozdiel od konania odvolacieho) preskúmať. Relevantné (preskúmateľné) sú námietky voči samotnej právnej kvalifikácii, ale len v tom rozsahu, v ktorom túto kvalifikáciu spochybňujú z hľadiska reálií súdom zisteného skutku (teda nie z hľadiska iných skutkových zistení) (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 49/2013-I).

Najvyšší súd v kontexte vyššie uvedeného ako aj vo vzťahu k správnosti právnej kvalifikácie konania obvineného uvádza, že § 172 Trestného zákona (účinného do 5. augusta 2024) je tzv. blanketovou normou, pretože v tomto prípade odkazuje na iný zákon, ktorým je zákon č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch. Oprávnené zaobchádzanie s týmito látkami upravuje zákon č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, ktorý v § 4 ods. 1 vymedzuje, že zaobchádzať s omamnými a psychotropnými látkami môže len fyzická osoba alebo právnická osoba, ak splní podmienky ustanovené týmto zákonom, a to na základe povolenia, ktoré vydáva Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky. Túto základnú premisu spresňujú, okrem iných, ďalšie odseky tohto ustanovenia. Nakoľko ide o závažnú činnosť, ktorá môže ohroziť zdravie alebo život osôb, záujmom štátu je, aby sa s omamnými a psychotropnými látkami zaobchádzalo len oprávnene, teda s príslušným povolením. Medzi podmienky na zaobchádzanie s omamnými a psychotropnými látkami fyzickou osobou v zmysle § 5 ods. 1 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch patria vek najmenej 18 rokov, spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, bezúhonosť, zdravotná spôsobilosť a odborná spôsobilosť podľa § 6 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch. Podmienkami na zaobchádzanie s omamnými a psychotropnými látkami právnickou osobou sú v zmysle § 5 ods. 2 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch bezúhonosť právnickej osoby, osoby, ktorá je štatutárnym orgánom právnickej osoby alebo členom štatutárneho orgánu právnickej osoby a ustanovenie odborného zástupcu, ktorý musí spĺňať podmienky určené pre fyzickú osobu podľa odseku 1.

Povedané inými slovami, v ustanoveniach Trestného zákona vyjadrenú protiprávnosť znaku neoprávnene je nevyhnutné vykladať v súlade so zákonom č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, ktorý ustanovuje zákonné podmienky na dovolené zaobchádzanie s omamnými a psychotropnými látkami. Neoprávnene zahŕňa nedovolené zaobchádzanie s omamnými a psychotropnými látkami iným spôsobom, ako ustanovuje zákon č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch. Takýmto konaním sa rozumie nedovolené zaobchádzanie s omamnými a psychotropnými látkami bez povolenia, ktoré vydáva Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky alebo nad rámec vydaného povolenia. Uvedeným znakom je explicitne vyjadrená protiprávnosť konania páchatel'a, na základe čoho sú z trestného stíhania vylúčené subjekty, ktoré sú v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch oprávnené dovoliť zaobchádzať s omamnými a psychotropnými látkami. Možno konštatovať, že osobami oprávnenými dovoliť zaobchádzať s omamnými a psychotropnými látkami (po splnení zákonom ustanovených podmienok v zákone č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch) môžu byť všeobecné subjekty (fyzické a právnické osoby) na základe povolenia vydaného Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej republiky, ako aj v zmysle § 4 ods. 5 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch špeciálne subjekty, ktorým dovoliť oprávnenie na zaobchádzanie s omamnými a psychotropnými látkami priznávajú osobitné zákony. Súčasne možno doplniť, že znak neoprávnene je potrebné vnímať v širšom kontexte v prípade, ak majú oprávnené subjekty povolenie na zaobchádzanie s omamnými a psychotropnými látkami, pričom sa môžu vyskytnúť situácie, keď takáto osoba koná nad rámec vydaného povolenia.

Aby išlo o prechovávanie omamnej látky, psychotropnej látky, jedu alebo prekurzora, s týmto musí osoba nakladať neoprávnene, čím sa rozumie také zaobchádzanie s uvedenými látkami, ktoré je v rozpore s platným právom, bez súhlasu oprávnenej osoby, alebo nad rámec oprávnenia alebo daného

súhlasu [napr. poskytovanie iným neoprávneným osobám (napr. rozpredávanie), získavanie od neoprávnených osôb, ak súčasťou povolenia nie je aj získavanie takýchto látok od neoprávnených osôb (na to sú oprávnení napr. policajti), držba iných omamných látok ako má povolenie (napr. má povolenie na držbu heroínu, drží však kokain), nakladanie s takouto látkou na iný účel, než na aký má povolenie (napr. má povolenie na výskum tejto látky, ale ju požíva), má povolenie len na držbu, prípadne aj iné nakladanie s takouto látkou a nemá povolenie na jej výrobu, pritom ju však fakticky vyrába, pozn.]. Zákonodarca týmto pojmom vyjadril protiprávnosť konania a vylúčil tak z trestného stíhania osoby, podľa príslušných predpisov oprávnené takýmito látkami disponovať a tiež ich prechovávať. O neoprávnené zaobchádzanie a v posudzovanom prípade neoprávnené prechovávanie ide vtedy, ak sú tieto látky prechovávané bez náležitého povolenia, prípadne v rozpore s právnym predpisom, predovšetkým v rozpore so zákonom č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch.

Možno súhlasiť s argumentáciou obvineného, že znak neoprávnenosti (aj) v skutkovej podstate drogového trestného činu upraveného v § 172 ods. 1 Trestného zákona (účinného do 5. augusta 2024) (v zmysle ktorého sa tohto trestného činu dopustí, kto „neoprávnene vyrobí, dovezie, vyvezie, prevezie alebo dá prepraviť, kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekursor alebo kto takú činnosť sprostredkuje ...“) je v trestnom konaní nevyhnutné v prípade akejkolvek formy zaobchádzania s takou psychoaktívnou látkou páchatelovi dokázať, a teda tento znak trestného činu nemožno jednoducho prezumovať, a to už len s ohľadom na právnu možnosť určitého okruhu právnych subjektov s takými psychoaktívnymi látkami zaobchádzať v súlade so zákonom. Nemožno však súhlasiť s názorom, že v podstate jediným spôsobom dokázania (dôkazného podloženia) znaku neoprávnenosti v tomto kontexte, v každom jednotlivom prípade drogovej trestnej činnosti, je (resp. môže alebo musí byť) nevyhnutne informácia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky o tom, že konkrétna osoba (fyzická alebo právnická) nie je držiteľom oprávnenia (resp. povolenia) na takéto zaobchádzanie (nakladanie) s omamnými a psychotropnými látkami.

V posudzovanom prípade zo skutkovej vety nevyplýva ani pozitívne skutkové zistenie, že obvinený s omamnou a psychotropnou látkou zaobchádzal oprávnene. V skutkovej vete je uvedené, že obvinený mal v súhrne vo svojej dispozícii tripy s obsahom LSD o hmotnosti 0,518 g, rastlinný materiál z rodu cannabis (konope) o hmotnosti najmenej 1839,25 g s hodnotou najmenej vo výške 14.714,- eur a kokain o hmotnosti najmenej 13,86 g s hodnotou najmenej vo výške 1.386,- eur, pričom podľa zák. č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, v znení neskorších predpisov sú rastliny rodu Cannabis (konope) zaradené do I. skupiny omamných látok, kokain je zaradený do II. skupiny omamných látok a LSD je zaradený do I. skupiny psychotropných látok. Pokiaľ v skutkovej vete absentuje pozitívne zistenie o existencii povolenia, resp. existencii postavenia obvineného ako držiteľa povolenia, teda osoby, ktorá je oprávnená s omamnou a psychotropnou látkou zaobchádzať a teda ju prechovávať, vyplýva právny záver o neoprávnenosti zaobchádzania s omamnou a psychotropnou látkou zo skutkovej vety a takto je vyjadrený aj v právnej vete. V predmetnom prípade v právnej vete je uvedené, že neoprávnene prechovával po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku.

Dovolací súd nesúhlasí ani s argumentáciou obvineného o potrebe uvedenia, že osoba (fyzická alebo právnická) odsúdená za takýto drogový trestný čin nemá príslušné povolenie vydané Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej republiky v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch (resp. nie je držiteľom povolenia na zaobchádzanie s omamnými a psychotropnými látkami). Možno konštatovať, že v konaní zo zabezpečených a vykonaných dôkazov vyplýva naplnenie zákonného znaku neoprávnenosti, a preto akýkoľvek ďalší dôkaz o tom či obvinený (ne)mal príslušné povolenie ani nebol potrebný. Dovolací súd považoval predmetnú námietku za nedôvodnú, už odhliadnuc od toho, že je zrejmé, že obvineným bol predostretý až v dovolaní a len z dôvodu nezabezpečenia si takejto informácie od Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky orgánmi činnými v trestnom konaní ani príslušnými nižšími súdmi, využijúc tak len argumentačne túto skutočnosť, pretože ak by obvinený takýmto povolením na zaobchádzanie s omamnými a psychotropnými látkami od Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky disponoval, nepochybne by

ho v rámci svojej procesnej aktivity v konaní predložil.

Už zo samotnej povahy skutku a zo skutkových okolností vyplýva, že obvinený nespĺňa a ani nespĺňal zákonné podmienky v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch na zaobchádzanie s kokaínom inak zaradeným do II. skupiny psychotropných látok, keď zo skutkových okolností zreteľne vyplýva, že v jeho skutkovo ustálenej činnosti nešlo o pestovanie, spracovanie, výrobu, dovoz, vývoz, tranzit, veľkodistribúciu, výdaj, výskumnú, výučbovú ani expertíznu činnosť (vrátane kontroly liečiv a liekov) vykonávanú na účely zdravotnej alebo veterinárnej starostlivosti. Rovnako nespĺňal zákonné podmienky v zmysle § 5 ods. 1 písm. e) zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, nakoľko obvinený nemá odbornú spôsobilosť na zaobchádzanie s omamnými a psychotropnými látkami v zmysle § 6 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch (obvinený je absolventom Strednej odbornej školy elektrotechnickej v Liptovskom Hrádku, pozn.).

Dovolací súd poznamenáva, že znak neoprávnenosti sa má prejavovať vo formulácii skutkovej vety. Je potrebné zdôrazniť, že orgány činné v trestnom konaní a hlavne súdy (najneskôr v odvolacom konaní) by mali dbať pri formulácii skutkovej vety ohľadom neoprávnenosti prechovávaného omamnej a psychotropnej látky, ak sa nepreukáže vydanie povolenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky obvinenej osobe, nakoľko by mali konkretizovať opis skutku tak, aby bolo možné z neho vyvodiť jeho protiprávnosť a naplnenie základných znakov skutkovej podstaty trestného činu.

Vo vzťahu k otázke (ne)oprávnenosti, najvyšší súd záverom konštatuje, že predmetný znak (aj) v skutkovej podstate trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 Trestného zákona (účinného do 5. augusta 2024) je v trestnom konaní nevyhnutné v prípade akejkoľvek formy zaobchádzania s takou látkou páchatelovi dokázať, a teda tento znak trestného činu nemožno jednoducho prezumovať, a to už len s ohľadom na právnu možnosť určitého okruhu právnych subjektov s takými psychoaktívnymi látkami manipulovať v súlade so zákonom. Znak neoprávnenosti v prípade úpravy skutkových podstát drogových trestných činov v Trestnom zákone, ako už bolo vyššie uvedené, je nevyhnutné vykladať systematicky v spojení so zákonom č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, osobitne s jeho ustanoveniami upravujúcimi podmienky zaobchádzania s omamnými a psychotropnými látkami (§ 4 až § 13).

Tieto dôvody viedli najvyšší súd k záveru, že v posudzovanej veci dôvody dovolania nie sú zjavne splnené, a preto dovolanie obvineného Y. X. podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku na neverejnom zasadnutí odmietol.

Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.